

● ИЗ СРПСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ПЕРТА ●

СРПСКИ ЦЕНТАР МАДИНГТОН

ВИДОВДАН

ПИШЕ СТАЛНИ ДОПИСНИК
"СРПСКОГ ГЛАСА":
ЉИЉАНА МИЛОСАВЉЕВИЋ

"КОСОВО ЈЕ НАША ПОЕЗИЈА,
МНОГО ВИШЕ НЕГО
ИСТОРИЈА..."
Од битке на Косову, која је и

су на ногама...
Светла се гасе, чује се звон
црквеног звона и ударање древног
клетала. Док "виле" младе
девојке у дугим, белим, вазду-

● Пред одушевљеном публиком у којој је био и изасланик пре-
мијера Западне Аустралије, изведена представа за памћење ●
Глумци Бојана Новаковић и Боривоје Кандић једини профе-
сионалци, али сви заједно феноменални ● Посебне похвале
Жики Ђурчићу као глумцу, редитељу и сценографу

Ожњели мрт стар више од шест векова - Гордана
ТОМАШЕВИЋ као Косовка девојка и Жика ЂУРЧИЋ

зима лица, и покретима. Речи им
теку као вода, лете у висину као
птице у небо, падају у дубину као
камен. Те речи, они, чини се, ду-
шом и срцем осећају, зраче срп-
ским духом, просом, гордошћу,
тугом, болом, разочарењем. У
њиховим гласовима су и кликтај
соколова, и резање курјака, и
пискут ждраловита. И фијук
ветра, и грмљавина промова, и
жубор потока... На лицима им
одјај круне Лазарове, на ушма-
ма косовски божурн, у очима
Олбесак Небески...

Види се, чује, осећа, поштују
они величину и значај Видовда-
на, Косова, Кнеза Лазара,
Милоша...

Зетина гледаоца препознаје
песме, речи, то су у школама
учили, о томе читали, на ранијим
Видовданима чули... Алгауди-
рају повремено извођачима, које

Болн и од најбољих, професионалци задужени за освајање пуб-
лице сваким покретом и речју - Бојана и Боривоје

пораз и победа српска, прошло
је 616 година. О Косову, о
Видовдану је, кроз прошле
векове, разним стилима, на-
писано много књига, песама,
легенди и научних тумачења. У
овим делима понављају се исте
речи, за многе Србе свете:
Косово, Кнез Лазар, Видовдан.

"Слављен је Видовдан на
саборима, збориштима, скупш-
тинама, на сељачким и грађан-
ским, омладинским светков-
нама, слављен говорима, пред-
ставана. Слављен у српску
музичку и песму. Срби певају и
кад се веселе, и кад турују..."

Прошло је досад 616 Ви-
довдана, прошло је 616 Ко-
совдана...

Ове године, Видовдан паде
у уторак. У суботу, уочи
Петрових поклада, у Перту, у
СРПСКОМ ЦЕНТРУ МАДИНГ-
ТОН, кроз митологију и поезију,
представљен је део српске
историје, под називом ВИДОВ-
ДАН.

У великој сали клуба, око
подијумом продужене позор-
нице, стоји по пет равних, пет-
краких, високих светњака. Се-
дишта поређана полукружно, у
три дела. Неколико стотина
особа различитог доба старости
(или младости), заузима места.
У првим редовима су званич-
ници, (них 36) особе из аустрали-
јског друштвеног, културног и
политичког живота Перта.
Поред осталих, ту су MLA JUDY
HUGHES, изасланик премијера
Западне Аустралије, и госпођа
PATRICIA MORRIS, градоначел-
ник GOSNELLS-а.

За време интонирања аус-
тралијске и српске химне, сви

шастим широким хаљинама ула-
зе са упаленим свечама и њима
припаљују беле свеће у високим
свечњацима и на ивици позор-
нице, чује се песма: "Ој Косово,
Косово, земљо моја вољена..."
- у наставку, чобанска фрула и
бруј удаљеног звона...

На сцену, из дубине сале,
излази први наратор, и изговара
текст написа деспота Стефана
Лазаревића са ирмороног стуба,
који је постављен на Гази моста-
ну, у непосредној близини спо-
меника Косовским јунацима...
Публика седи, слуша, гледа...

Измешују се наратори, (них
четворо), одевени у дуге, зло-
кобне црне боје, хаљине, изго-
варајући (на српском и англис-
ком) стихове, и по реду, значај-
ки сложене текстове.

Не говоре празно и једнолич-
но, већ емотивно, говоре и изра-

Вече за памћење и донацијима, и гости на - ЖИКА ЂУРЧИЋ,
градоначелница Патриција МОРРИС и Паја НОВАКОВИЋ

Одушевљени све присутне - целокупна глумачка екипа

прате светлосни кругови реф-
лектора. Многи снимају видео и
фото камерама...

Текстове и врло сликовита
сценска приказивања, повезују
дубо и складно укомпоноване
песме ("Где си било јаре моје",
"Њени силни", "Ту Мораво
мутна тече", "Орловић Павле",
"Песма Косовских Јунака"),
музика, звучна пратња "Хилан-
дарских звона" са гласовима
свештеника који служе Свету
Литургију, гусле, које у почетку
имају тих меланхоличан звук,
божаљиве јек, као да оплакују
горку судбину Срба, а затим
променљив, јачи, одређенији, ра-
тоборан... Врло ефективно на-
рицање и лелек жена, које жале
своје изгнуте...

Приказ се завршава сценом
уз песму "Орловић Павле". На
позорницу излази млади витез

посртуми, као на бојном пољу, и
окрвљена лица, са сабљом у
руци, пада изнемогао. Долazi
Косовка девојка, са коњдиром у
руци, трагички погледом по бо-
јашту, прилази раненом јунаку,
придигне га и поји... Починје
"Песма косовских јунака".

Жива слика траје, траје. Тра-
је непокретна, као живим и јас-
ним бојама уметничком руком
насликана... "Виле" у метуере-
мену, неупаленим свечама гасе
пламенове белих свећа у свеч-
њацима и око позорнице редом.
Нестају и светлосни кругови
рефлектора. У насталој тмини,
нестаје и жива слика...

Пале се у сали светла, а гле-
даоци аплаузом, тим најдражим
даром свих уметника, нарађују
глумце, који се у неколико нав-
рата, заједно кланују држећи се
за руке...

Овај приказ Видовдана је до-
бар, чак врло добар... Одличан!!!
У овом веку, у Перту досад
невидљан!

Иако су, поред изврних
професионалних драмских
уметника (Бојана Новаковић и
Боривоје Кандић) у овом
приказу остали били аматери
(Гордана Томашевић, Жика
Ђурчић, Љубиша Томашевић, и
Сузана, Тина, Татјана, Весна и
Јелена) може се рећи, да су сви
они, и свако по себи, и сви за-
једно, извели овај приказ снагом
професионалаца.

Посебну хвалу, и као глумац
и као редитељ и сценограф, у
томе се сви безусловно слажу,
свакако заслужује млади човек,
вредан, неуморан, пун елана и
ентузијазма - ЖИКА ЂУРЧИЋ!!!